

Asianumero: 268/00.01.00.00.00/2024

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30, 00023 VALTIONEUVOSTO

Asia: **Suomen riistakeskuksen esitys metsäkanalintujen metsästysajoiksi
metsästysvuonna 2024–2025**

Suomen riistakeskuksen esityksen perusteet metsästysaikojen määrittämiselle metsästysvuonna 2024–2025

Suomessa metsästäjät tuottavat vuosittain vapaaehtoistyönä runsaasti tietoa eri riistaeläinlajeista riistahallinnon ja -tutkimuksen käyttöön. Metsäkanalintukantojen tilasta tietoa tuotetaan riistakolmiolaskennoilla. Tätä esitystä tehtäessä Suomen riistakeskuksella oli käytettävissä laskentatiedot yhteensä 898 riistakolmiolta. Määrä oli noin 20 kolmiota suurempi kuin tavanomaisesti. Ylä-Lapin riekkokannan tilasta käytettävissä oli tiedot 188 linjalaskennalta. Laaja aineisto antaa luotettavan kuvan lintukantojen tilasta valtaosasta maata.

Metsästysaikoja esitettäessä tärkeimpänä tekijänä on lajin kannan pitkäaikaisen kehityksen suunta, viimeiset 21 vuotta. Toisena tärkeänä tekijänä on riistakolmiolaskennoilla tuotettu uusin riistatieto. Pitkiä metsästysaikoja esitetään alueille, joilla lajin kannan pitkäaikainen kehitys on nouseva ja uusin riistakolmiolaskennan tulos keskimääräinen tai keskimääräistä suurempi. Metsästysaika-alueiksi rajataan riittävän suuret yhtenäiset aluekokonaisuudet, joilla voidaan kerätyn aineiston perusteella todeta luotettavasti kannan kehityssuunta ja nykyhetken kannantila. Lisäksi on huomioitu kuluvan vuoden poikasosuuksia sekä laskettujen riistakolmioiden kattavuus alueella.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan, jos metsästysaikaa lyhennetään, se tehdään aina metsästyskauden loppupäästä. Jos lajin metsästys sallitaan, metsästys alkaa vuosittain 10.9. Metson, teeren tai pyyn metsästysajan tulisi olla syksyllä yksi (10.9.–10.10.), kaksi (10.9.–10.11.) tai kolme (10.9.–10.12.) kuukautta riippuen lintulajin kannan kehityksestä alueella. Lisäksi hyvässä kannan kehitystilanteessa voidaan sallia urosmetson tai -teeren metsästys tammikuussa metsästysasetuksen mahdollistamalla pohjoisen ja keskisen Suomen alueilla. Vastaavasti erittäin huonossa tilanteessa laji olisi syytä rauhoittaa alueella kokonaan. Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa metsästysasetus mahdollistaa metson osalta metsästyksen vain syyskuun ajaksi.

Metsästysaikoja määrittäessään Suomen riistakeskus käytti riistakolmiolaskentatulosten analysoinnissa Itä-Suomen yliopiston ja Suomen riistakeskuksen kehittämää tietokonesovellusta, joka sisältää tilastollista mallinnusta ja antaa monipuoliset tiedot lintukantojen kehityksestä. Tämän esityksen liitteenä on sovelluksen tulostekuvia metsäkanalintujen riistakolmiolaskentatuloksista lajeittain.

Esitys metsäkanalintujen metsästysajoksi metsästysvuodelle 2024–2025

Suomen riistakeskus esittää maa- ja metsätalousministeriölle, että se rajoittaisi metsästyslain 38 §:n perusteella antamallaan asetuksella metsäkanalintujen metsästystä siten, että metsäkanalintujen metsästysajat metsästysvuonna 2024–2025 olisivat seuraavat:

METSO

Metsästysaika 10.9.–30.9.2024: Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.10.2024: Keski-Pohjanmaan maakunta.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2024: Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Kanta-Hämeen, Keski-Suomen, Kymenlaakson, Pirkanmaan ja Pohjanmaan maakunnat, Kainuun maakuntaan kuuluvat Hyrynsalmen, Kajaanin, Kuhmon, Paltamon, Ristijärven ja Sotkamon kunnat, Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön ja Utsjoen kunnat sekä Pohjois-Savon maakuntaan kuuluvat Iisalmen, Keiteleen, Kiuruveden, Lapinlahden, Pielaveden, Rautavaaran, Sonkajärven ja Vieremän kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2024: Etelä-Savon, Päijät-Hämeen ja Satakunnan maakunnat, Kainuun maakuntaan kuuluvat Puolangan ja Suomussalmen kunnat, Lapin maakuntaan kuuluvat Kemin, Keminmaan, Ranuan, Simon, Tervolan ja Tornion kunnat, Pohjois-Karjalan maakuntaan kuuluvat Juuan, Lieksan ja Nurmeksen kunnat, Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Iin, Kalajoen, Kempeleen, Kärämäen, Limingan, Lumijoen, Merijärven, Muhoksen, Nivalan, Oulaisten, Oulun, Pudasjärven, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrnävän, Utajärven, Vaalan ja Ylivieskan kunnat sekä Pohjois-Savon maakuntaan kuuluvat Joroisten, Kaavin, Kuopion, Leppävirran, Rautalammin, Siilinjärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden ja Vesannon kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2024 ja 10.1.–31.1.2025: Lapin maakuntaan kuuluvat Inarin, Kemijärven, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pelkosenniemen, Pellon, Posion, Rovaniemen, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Ylitornion kunnat, Pohjois-Karjalan maakuntaan kuuluvat Heinäveden, Ilomantsin, Joensuun, Kiteen, Kontiolahden, Liperin, Outokummun, Polvijärven, Rääkkylän ja Tohmajärven kunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Kuusamon ja Taivalkosken kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Metsokannan pitkäaikainen kehityssuunta on tarkastelujaksolla suurimmassa osassa maata nouseva, osin vakaata. Vakaan kehityksen vyöhyke ulottuu Etelä-Pohjanmaan keskiosista ja Pirkanmaan pohjoisosista Keski-Suomen ja Pohjois-Savon läpi Kainuuseen ja Pohjois-Karjalan pohjoisiin. Metsotiheys pysyi koko maan osalta samalla tasolla kuin viimeiset kuusi vuotta (noin 4 yks/km²). Maakuntien poikasosuudet ovat lähes koko maan osalta keskimääräisiä.

Rannikko-Pohjanmaalla ja Varsinais-Suomessa poikasosuudet ovat alle muun maan keskitason.

Uudenmaan osalta metson pitkäaikaiskehityksen suunta on nouseva, ja kokonaistiheys on keskimääräistä parempi. Varsinais-Suomen osalta kannan pitkäaikaiskehitys on laskeva ja kokonaistiheys tarkastelujakson keskimääräistä tasoa, poikasosuudet ovat keskimääräistä alhaisempia. Näille alueille esitetään metsolle metsästysasetuksen mahdollistamaa metsästysaikaa.

Metsokannan pitkäaikaiskehitys on Keski-Pohjanmaan maakunnassa vakaata, mutta tuorein tiheys ja poikasosuus ovat keskimääräistä merkittävästi alhaisempia tarkastelujaksoon verrattuna. Maakuntaan esitetään metsolle kuukauden metsästysaikaa.

Metsokannan pitkäaikaiskehitys on nousevaa Kanta-Hämeen maakunnassa ja Lapin maakuntaan kuuluvissa Enontekiön ja Utsjoen kunnissa sekä pääosin vakaata Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Kymenlaakson, Pirkanmaan ja Pohjanmaan maakunnissa, Kainuun maakuntaan kuuluvissa Hyrynsalmen, Kajaanin, Kuhmon, Paltamon, Ristijärven ja Sotkamon kunnissa sekä Pohjois-Savon maakuntaan kuuluvissa Iisalmen, Keiteleen, Kiuruveden, Lapinlahden, Pielaveden, Sonkajärven, Rautavaaran sekä Vieremän kunnissa. Tuorein alueellinen kokonaistiheys on edellä mainituilla alueilla pääsääntöisesti keskimääräinen tai osin hieman sitä alhaisempi tarkastelujaksoon verrattuna. Enontekiön ja Utsjoen kuntien osalta tarkasteluun sisältyvien riistakolmioiden määrä on alhainen. Suomen riistakeskus esittää metsolle kahden kuukauden metsästysaikaa kyseisille alueille.

Metsokannan pitkäaikaiskehitys on pääosin nousevaa Etelä-Savon, Päijät-Hämeen ja Satakunnan maakunnissa, Kainuun maakuntaan kuuluvissa Puolangan ja Suomussalmen kunnissa sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvissa Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Iin, Kalajoen, Kempeleen, Kärsämäen, Limingan, Lumijoen, Merijärven, Muhoksen, Nivalan, Oulaisten, Oulun, Pudasjärven, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrnävän, Utajärven, Vaalan ja Ylivieskan kunnissa. Kehitys on vakaata tai osin nousevaa Pohjois-Karjalan maakuntaan kuuluvissa Juuan, Lieksan ja Nurmeksen kunnissa, Pohjois-Savon maakuntaan kuuluvissa Joroisten, Kaavin, Kuopion, Leppävirran, Rautalammin, Siilinjärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Vesannon ja Varkauden kunnissa sekä Lapin maakuntaan kuuluvissa Kemin, Keminmaan, Simon, Tervolan ja Tornion kunnissa. Tuorein tiheys on tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampi Etelä-Savon, Päijät-Hämeen ja Satakunnan maakunnissa. Keskimääräistä tuorein tiheys on yllä mainituissa Lapin, Pohjois-Karjalan ja -Savon maakuntiin kuuluvissa kunnissa. Suomen riistakeskus esittää näille alueille metsolle kolmen kuukauden metsästysaikaa.

Lapin maakuntaan kuuluvissa Inarin, Kemijärven, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pelkosenniemen, Pellon, Posion, Ranuan, Rovaniemen, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Ylitornion kunnissa, Pohjois-Karjalan maakuntaan kuuluvissa Heinäveden, Ilomantsin, Joensuun, Juuan, Kiteen, Kontiolahden, Lieksan, Liperin, Outokummun, Polvijärven, Rääkkylän ja Tohmajärven kunnissa sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvissa Kuusamon ja Taivalkosken kunnissa pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin nouseva ja kuluvan vuoden tiheys pääosin tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampi. Näille alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa syksyille sekä urosmetson talvipyyntiä ajalle 10.–31.1.2025.

TEERI

Rauhoitus: Varsinais-Suomen maakunta.

Metsästysaika 10.9.–10.10.2024: Uudenmaan maakunta.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2024: Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Kainuun, Kanta-Hämeen, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Kymenlaakson, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan ja Päijät-Hämeen maakunnat sekä Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön ja Utsjoen kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2024: Etelä-Savon, Pohjois-Savon ja Satakunnan maakunnat, Lapin maakuntaan kuuluvat Kemin, Keminmaan, Ranuan, Simon, Tervolan ja Tornion kunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Iin, Kalajoen, Kempeleen, Kärämäen, Limingan, Lumijoen, Merijärven, Muhoksen, Nivalan, Oulaisten, Oulun, Pudasjärven, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrvävän, Utajärven, Vaalan ja Ylivieskan kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2024 ja 10.–31.1.2025: Lapin maakuntaan kuuluvat Inarin, Kemijärven, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pelkosenniemen, Pellon, Posion, Rovaniemen, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Ylitornion kunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Kuusamon ja Taivalkosken kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on tarkastelujaksolla lähes koko maassa vakaa tai nouseva. Yhtenäinen nousevan kehityssuunnan alue kattaa lähes koko itäisen ja pohjoisen Suomen Lappia myöten, lukuun ottamatta Kainuun ja Pohjois-Karjalan itäosia, joissa pitkäaikainen kehityssuunta on vakaa. Myös keskisessä ja läntisessä Suomessa pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin vakaa. Varsinais-Suomessa ja läntisellä Uudellamaalla sekä Pirkanmaan ja Keski-Suomen rajaseudulla pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva. Koko maan teeritiheys laski hieman edellisvuodesta. Tiheys kasvoi selvästi Etelä-Savossa, Kanta-Hämeessä ja Pirkanmaalla. Tiheys laski erityisesti Kainuussa, Pohjois-Karjalassa ja Varsinais-Suomessa sekä hieman loivemmin myös Pohjanmaalla, Pohjois-Pohjanmaalla, Pohjois-Savossa ja Uudellamaalla. Muualla maassa teeritiheys pysyi edellisvuoden tason tuntumassa. Alueelliset tiheydet ovat laajoilla alueilla Lapissa ja Koillismaalla sekä Etelä-Savossa tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampia. Kainuussa, Varsinais-Suomessa ja Uudellamaalla tiheys on selvästi tarkastelujakson keskimääräistä tasoa alhaisempi. Muualla maassa alueelliset tiheydet ovat pääosin tarkastelujakson keskimääräistä tasoa.

Varsinais-Suomessa teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva ja tiheys keskimääräistä alhaisempi tarkastelujaksoon verrattuna. Riistakolmioita tällä alueella on laskettu melko vähän, minkä vuoksi tiheystimaattiin liittyy epävarmuutta. Varsinais-Suomeen esitetään teeren rauhoittamista.

Uudenmaan itäosassa teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on nouseva ja länsiosassa laskeva. Keskimäärin kehityssuunta on vakaa. Teeritiheys laski edellisvuodesta ja on tarkastelujaksoon verrattuna keskimääräinen tai keskimääräistä korkeampi. Tiheysarvioon liittyy epävarmuutta laskettujen riistakolmioiden vähäisen määrän takia. Uudellemaalle esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Kainuussa, Pohjois-Karjalassa ja valtaosassa läntistä ja keskistä Suomea teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin vakaa. Teeritiheys on pääosin keskimääräistä alhaisempi tarkastelujaksoon verrattuna. Monin paikoin tiheys on laskenut loivasti jo kahtena edellisvuotena. Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa tiheys on laskenut muuta maata jyrkemmin edellisvuodesta. Poikasuudet ovat tarkastelujakson keskimääräistä tasoa tai hieman sitä alhaisempia. Enontekiö ja Utsjoki ovat teeren levinneisyyden reuna-alueita ja teerikanta on harvalukuinen. Näille alueille esitetään kahden kuukauden metsästysaikaa.

Etelä-Savossa, Pohjois-Pohjanmaalla lukuun ottamatta Kuusamon ja Taivalkosken kuntia, Pohjois-Savossa ja Satakunnassa sekä Meri-Lapin ja Ranuan alueella teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin nouseva ja tiheys tarkastelujakson keskimääräistä tasoa, Etelä-Savossa ja Meri-Lapin alueella jopa keskimääräistä korkeampi. Poikasosuudet ovat pääosin tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampia. Näille alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa.

Lapin maakunnassa lukuun ottamatta Meri-Lapin alueen, Enontekiön, Ranuan ja Utsjoen kuntia sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvissa Kuusamon ja Taivalkosken kunnissa, teerikannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin nouseva ja tiheys tarkastelujakson keskimääräistä tasoa korkeampi. Näille alueille esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa syksylle sekä urosteeren talvipyyntiä ajalle 10.–31.1.2025.

PYY

Metsästysaika 10.9.–10.10.2024: Etelä-Karjalan, Kainuun, Kymenlaakson, Lapin, ja Uudenmaan maakunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Iin, Kuusamon, Oulun, Pudasjärven, Taivalkosken, Utajärven ja Vaalan kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.11.2024: Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kanta-Hämeen, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pirkanmaan, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon, Päijät-Hämeen ja Varsinais-Suomen maakunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Alavieskan, Haapajärven, Haapaveden, Hailuodon, Kalajoen, Kempeleen, Kärsämäen, Limingan, Lumijoen, Merijärven, Muhoksen, Nivalan, Oulaisen, Pyhäjoen, Pyhäjärven, Pyhännän, Raahen, Reisjärven, Sievin, Siikajoen, Siikalatvan, Tyrnävän ja Ylivieskan kunnat.

Metsästysaika 10.9.–10.12.2024: Satakunnan maakunta.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Suomi jakautuu pyykannan pitkäaikaisen kehityssuunnan perusteella karkeasti kahtia pohjois-eteläsuunnassa noin Oulu-Kuhmo-linjan kohdalta. Linjan eteläpuolella kehityssuunta on pääosin vakaa lukuun ottamatta kaakkoisimman Suomen laskevaa kehitystä. Oulu-Kuhmo-linjan pohjoispuolella pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva lukuun ottamatta pyyn levinneisyysalueen pohjoisrajaa, jossa kehityssuunta on nouseva, mutta pyykanta edelleen harvalukuinen. Pyyn kokonaistilanne on samansuuntainen kuin edellisvuonna, mutta kuluvan vuoden tiheydet ovat pääosin edellisvuotta heikompia, laskentahistoriassa keskimääräisiä tai sitä heikompia.

Ylä-Lappi on pyyn elinympäristön reuna-alueita ja siten pyykanta on harvalukuinen. Alueen pyykanta on kuitenkin pitkällä aikavälillä kasvussa. Muualla Lapissa kannan pitkäaikainen

kehityssuunta on laskeva. Kuluvan vuoden tiheys on pääosin Lapissa keskimääräisellä tasolla. Koko Lapin maakunnan alueelle esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Kaakkoisen Suomen alueella pyytiheys on kokonaisuutena hieman parantunut viime vuodesta. Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson maakunnissa pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva. Kymenlaaksossa ja Etelä-Karjalassa pyytiheys on kasvanut edellisvuodesta. Uudenmaan maakunnassa pitkäaikainen kehitys on vakaata, mutta pyykannan tuorein tiheys on keskimääräistä alhaisempi. Etelä-Karjalan, Kymenlaakson ja Uudenmaan maakuntiin esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Kainuun maakunnassa ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Koillismaalla sekä Iin, Utajärven, Oulun ja Vaalan kuntien alueilla pyykannan pitkäaikainen kehityssuunta on laskeva ja alueelliset tiheydet tarkastelujakson keskimääräistä tasoa alhaisempia. Näille alueille esitetään kuukauden metsästysaikaa.

Oulu-Kuhmo-linjan eteläpuolella, lukuun ottamatta Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson maakuntia, pyykannan pitkäaikainen kehityssuunta on pääosin vakaa ja alueelliset tiheydet tarkastelujakson keskimääräistä tasoa. Osissa Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon maakuntia keskimääräiset tiheydet ovat keskimääräistä alhaisempia, mutta poikaso-suudet kuitenkin keskimääräisiä. Näille alueille esitetään kahden kuukauden metsästysaikaa.

Satakunnan maakunnassa pitkäaikainen kehityssuunta on vakaa tai nouseva ja alueellinen tiheys tarkastelujakson keskiarvoista tasoa korkeampi. Alueelle esitetään kolmen kuukauden metsästysaikaa

RIEKKO

Rauhoitus: Koko Suomi lukuun ottamatta Lapin maakuntaan kuuluvia Enontekiön, Inarin, Kittilän, Muonion, Pelkosenniemen, Posion, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Utsjoen kuntia sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvia Kuusamon ja Taivalkosken kuntia.

Metsästysaika 10.9.–31.10.2024: Lapin maakuntaan kuuluvat Kittilän, Muonion, Pelkosenniemen, Posion, Sallan, Savukosken ja Sodankylän kunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluvat Kuusamon ja Taivalkosken kunnat.

Metsästysaika 10.9.2024–31.3.2025: Lapin maakuntaan kuuluvat Enontekiön, Utsjoen ja Inarin kunnat.

KESKEISIMMÄT PERUSTELUT

Riekkokanta on pääosassa Suomea hyvin alhainen ja pitkäaikainen kehityssuunta laskeva, joten metsästystä ei voida sallia lukuun ottamatta esitettyjä alueita.

Kolmea pohjoisinta kuntaa koskeva esitys perustuu kyseisen alueen erillisten koira-avusteisten riekkolaskentojen sekä riistakolmiolaskentojen tuloksiin. 13.8. mennessä laskettiin kanakoirilla 188 linjaa (773 km) ja näiden koiralaskentojen perusteella Ylä-Lapin riekkotiheys on noin 10 yksilöä neliökilometrillä. Tiheys on pitkäaikaisen keskiarvon tuntumassa 17 vuoden

laskentajaksolla. Aikuiskanta on laskentahistorian korkein ja tiheyden lasku viime vuoden huipusta näyttäisi johtuneen heikosta poikastuotosta. Riekkoon kohdistuva metsästyspaine on kokonaisuudessaan Ylä-Lapissa vähäinen, joten metsästysaikaa ei ole tarvetta rajoittaa.

Metsäisillä alueilla riekon pitkäaikainen, 21 vuoden kehityssuunta on ollut laskeva. Lapissa ja Koillismaan itäosissa riekkokannan tila on kääntynyt vakaaksi viimeisen 14 vuoden aikana ja kasvavaksi viimeisen seitsemän vuoden aikana. Lapin lounaisemmissa osissa tilanne ei ole kehittynyt yhtä hyvin.

Kittilän, Kuusamon, Muonion, Pelkosenniemen, Posion, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Taivalkosken kuntia koskeva esitys perustuu riistakolmiolaskentojen tuloksiin. Metsästyksen esitettävä alue on kooltaan riittävän iso yhtenäinen aluekokonaisuus, jossa riekkoja on runsaammin. Riekkotiheydet ovat vahvempia laajalla alueella ja kestävät metsästyksen. Tämän alueen eteläisillä alueilla poikasosuudet ovat myös keskimääräistä runsaampia. Alueelle esitetään asetuksen sallimaa metsästysaikaa 10.9.–31.10.

Riekkokanta on osalla esitetyn alueen eteläpuolisia alueita vahvistunut tai kehitys on ollut vakaata viimeisen seitsemän ja 14 vuoden aikana, mutta metsästyksen sallimiseen ei nähdä riittäviä perusteita kantojen tiheyden sekä tiheydeltään vahvistuneiden alueiden pienialaisuuden vuoksi.

Esityksen on valmistellut Suomen riistakeskuksen Kestävä metsästys -osaproessi. Metsäkanalintujen metsästysaikoja käsiteltiin 13.8.2024 pidetyssä tilaisuudessa, johon osallistuivat Suomen riistakeskuksen edustajien lisäksi edustajat maa- ja metsätalousministeriöstä ja Luonnonvarakeskuksesta.

Jari Varjo
johtaja
Suomen riistakeskus

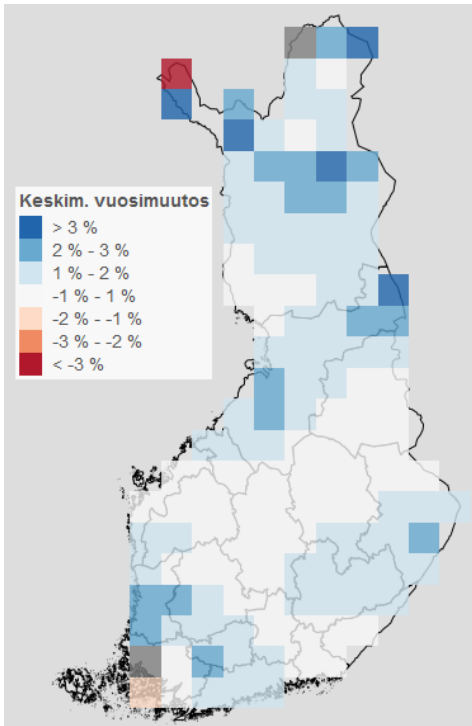

Jarkko Nurmi
riistatalouspäällikkö
Suomen riistakeskus

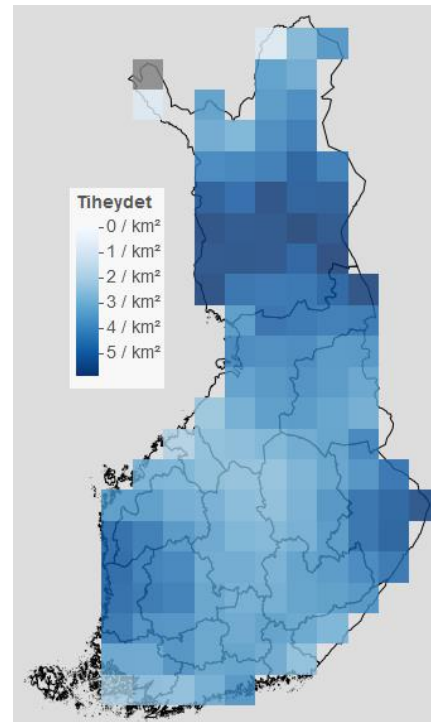
LIITEKARTAT:

Metsäkanalintukantojen muutokset ja Suomen riistakeskuksen esitys metsäkanalintujen metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2024–2025. Liitekartoissa analyysit on esitetty 50 km x 50 km ruuduissa. Esityksen alussa on esitetty perusteet metsästysaikojen määrittelylle.

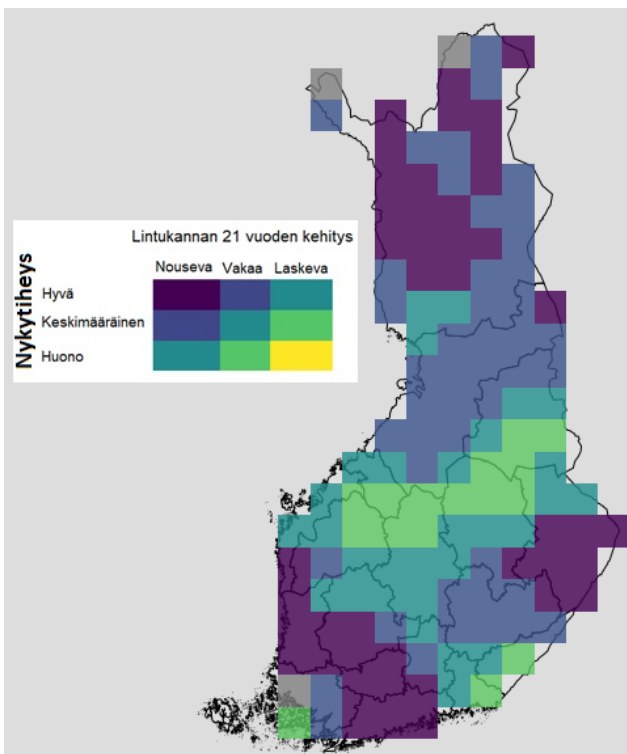
METSO

Kuva 1.

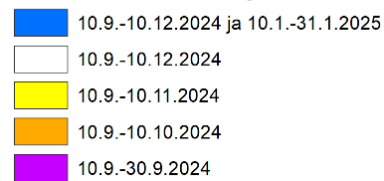

Kuva 2.

Kuva 3.

Metson metsästysaika

Kuva 4.

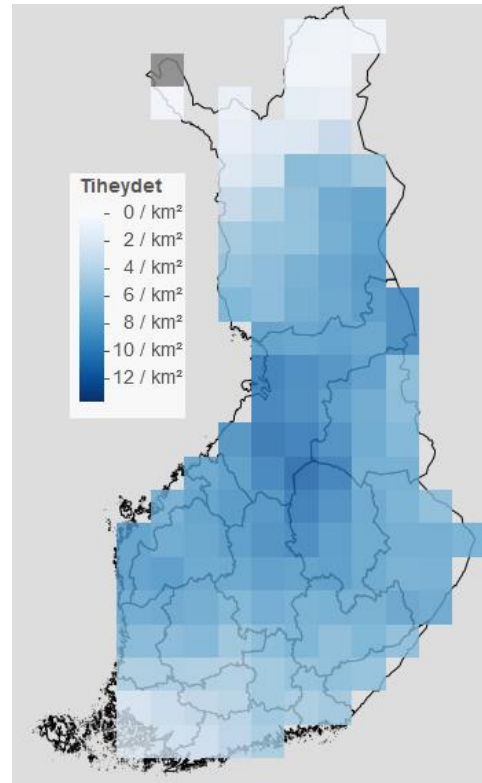
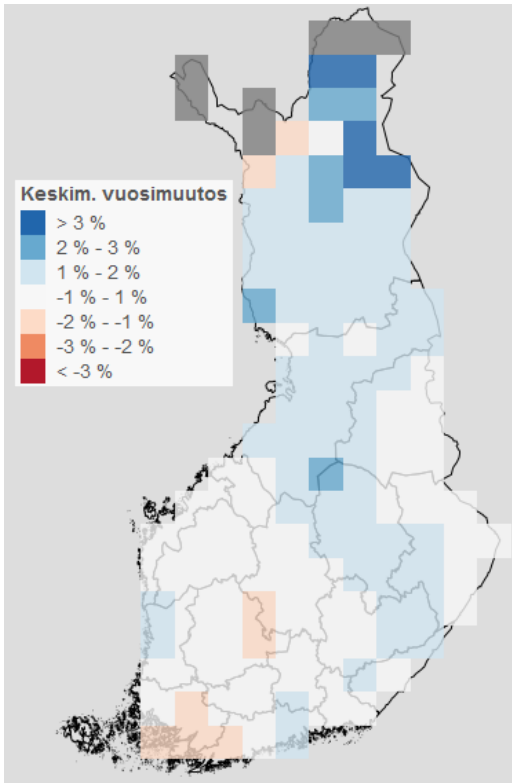
Kuva 1. Metsokannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 2. Metsotihedyet tuoreen laskentatiedon perusteella

Kuva 3. Metsokannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

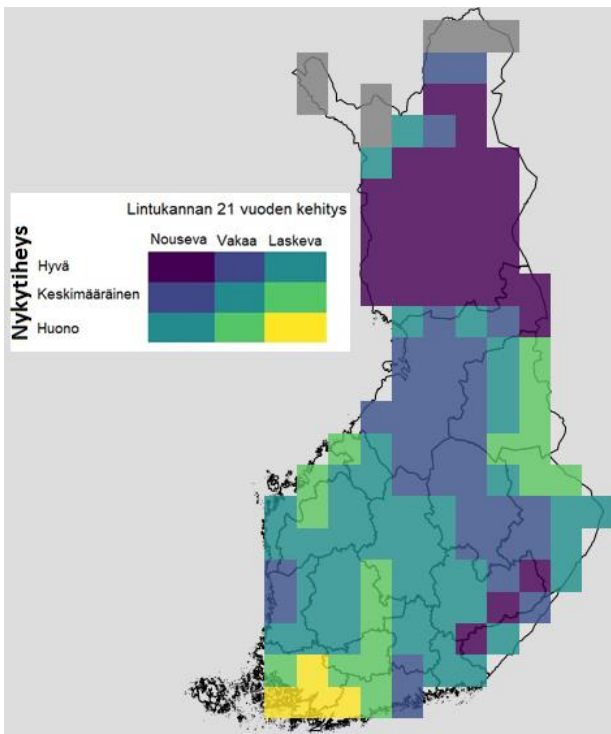
Kuva 4. Suomen riistakeskuksen esitys metson metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2024–2025.

TEERI

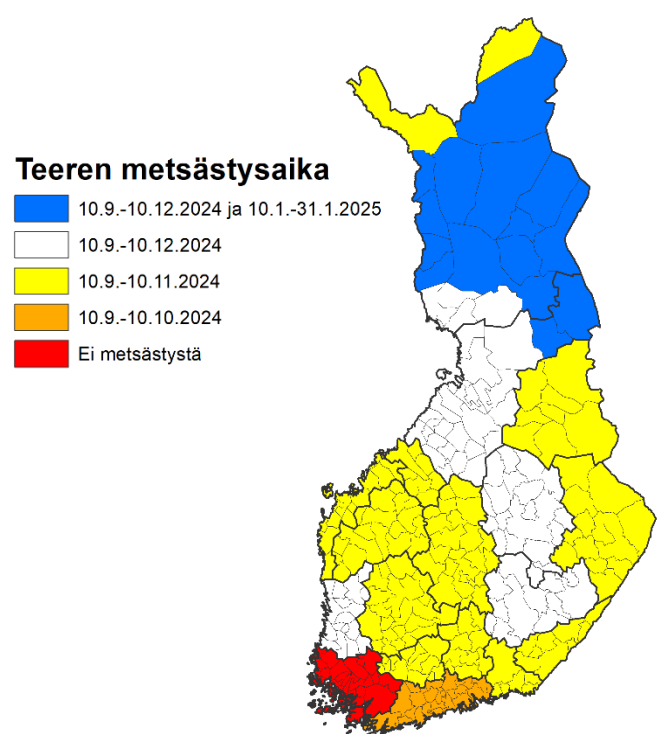

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

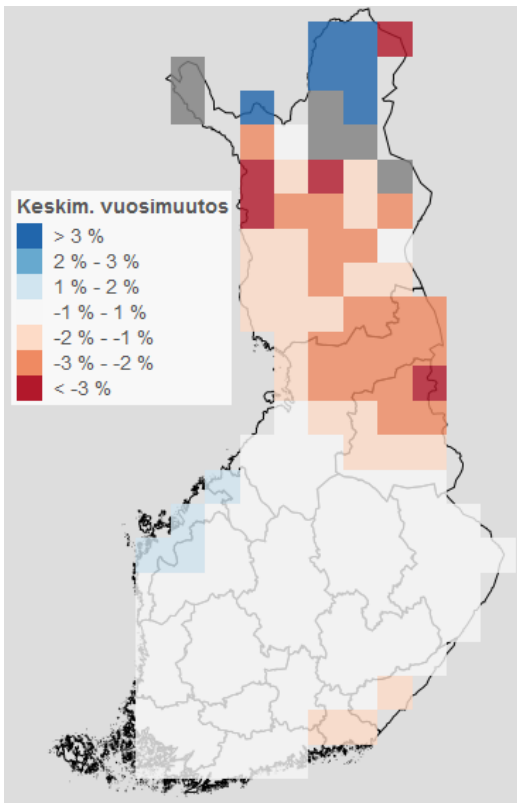
Kuva 5. Teerikannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 6. Teeritiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

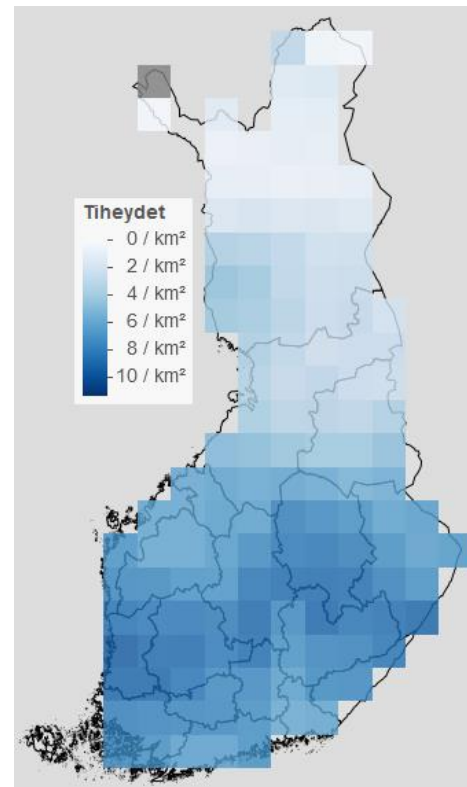
Kuva 7. Teerikannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 8. Suomen riistakeskuksen esitys teeren metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2024–2025.

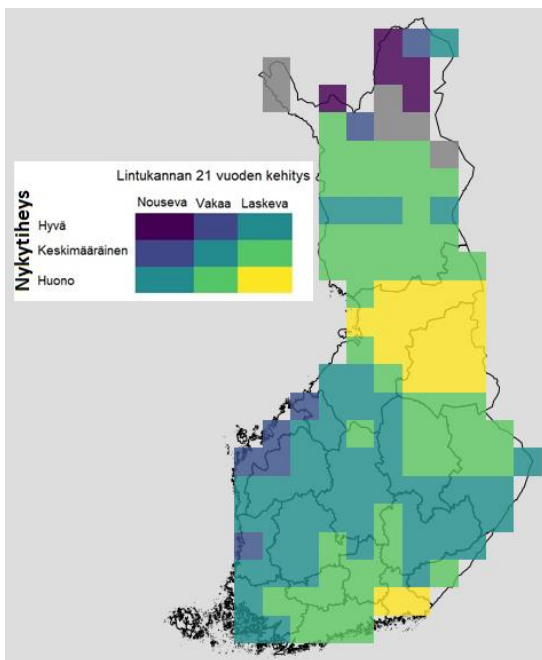
PYY

Kuva 9.

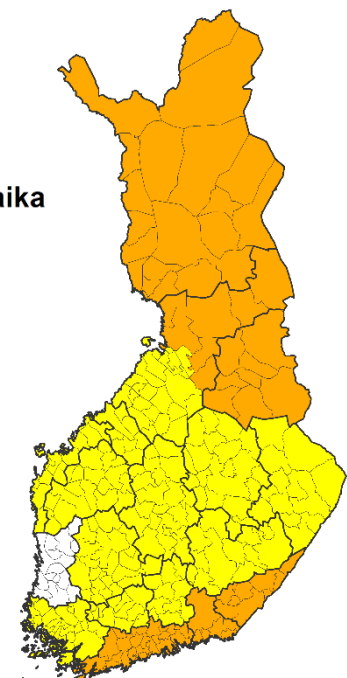
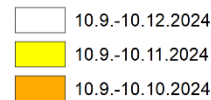

Kuva 10.

Kuva 11.

Pyyn metsästysaika

Kuva 12.

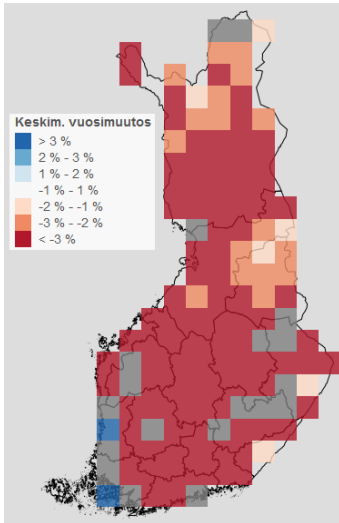
Kuva 9. Pyykannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 10. Pyytiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

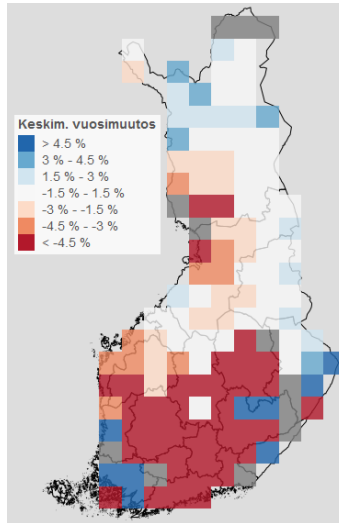
Kuva 11. Pyykannan pitkäaikaiskehityksen ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 12. Suomen riistakeskuksen esitys pyyn metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2024–2025.

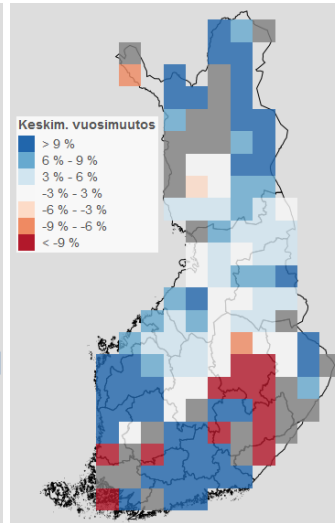
RIEKKO

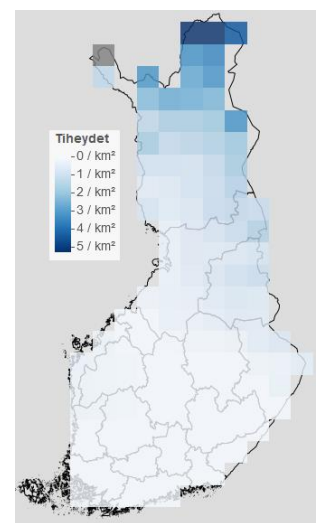
Kuva 13.

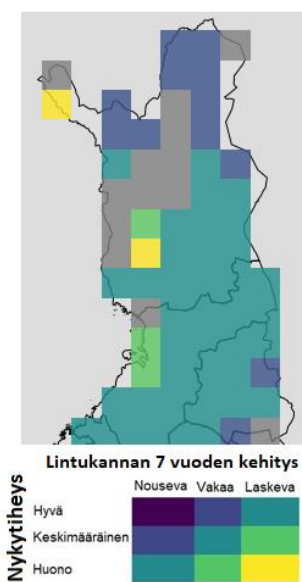
Kuva 14.

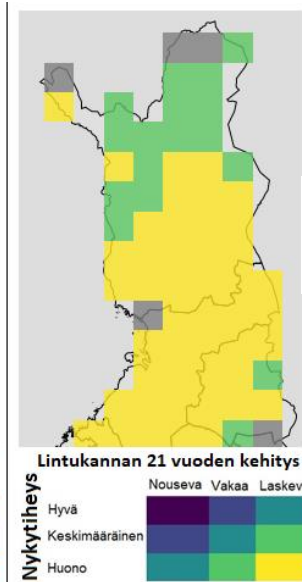
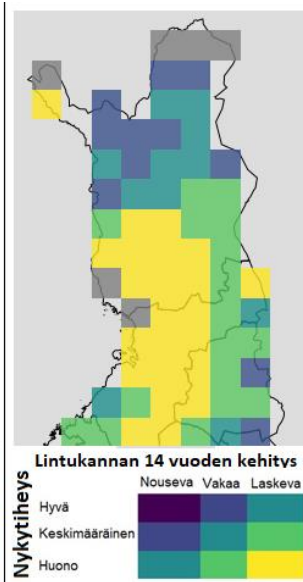
Kuva 15.

Kuva 16.

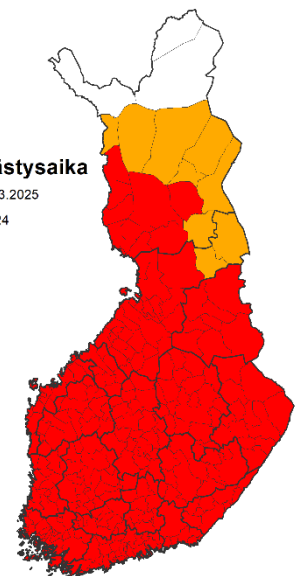

Kuva 17.

Riekkon metsästysaika

- 10.9.2024 - 31.3.2025
- 10.9.-31.10.2024
- Ei metsästystä

Kuva 18.

Kuva 13. Riekkokannan pitkäaikaiskehitys (21 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 14. Riekkokannan kehitys (14 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 15. Riekkokannan kehitys (7 vuotta) 50 km*50 km ruuduissa.

Kuva 16. Riekkotiheydet tuoreen laskentatiedon perusteella

Kuva 17. Riekkokannan kehityksen (7, 14 ja 21 vuotta) ja tämän vuoden tiheys yhdistettynä.

Kuva 18. Suomen riistakeskuksen esitys riekon metsästysajoiksi metsästysvuodelle 2024–2025